

Szczecin, dnia 04 listopada 2004 r.

WOJEWODA
ZACHODNIOPOMORSKI

PN.2.MN.0911/180/2004

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; zm.: z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, Nr 153, poz. 1271; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203),

stwierdzam nieważność

§1 uchwały Nr XXV/221/04 Rady Gminy Rewal z dnia 30 września 2004 r. w sprawie ustalenia zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych oraz ustalenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających pow. 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) na terenie Gminy Rewal.

Uzasadnienie

Dnia 30 września 2004 r. Rada Gminy Rewal, działając na podstawie art. 12 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1231 ze zm.), podjęła uchwałę Nr XXV/221/04 w sprawie ustalenia zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych oraz ustalenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających pow. 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) na terenie Gminy Rewal.

Zdaniem organu nadzoru §1 przedmiotowej uchwały rażąco narusza przepisy art. 12 ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Przepis art. 12 ust. 1 cyt. ustawy pozwala radzie gminy określić w drodze uchwały, dla terenu gminy (miasta), liczbę punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży jak i w miejscu sprzedaży. Z kolei w ustępie drugim art. 12 ustawodawca zawarł delegację dla organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do ustalenia zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Tak też – w oparciu o art. 12 ust. 1 ustawy, Rada Gminy Rewal - w §2 uchwały Nr XXV/221/04 – określiła ilość punktów sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu i poza miejscem sprzedaży.

Natomiast w §1 kwestionowanego aktu Rada ustaliła następujące zasady usytuowania miejsc sprzedaży napojów alkoholowych:

„§1. Ustala się zasady usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych:

1. *Obiekty, w których prowadzona będzie sprzedaż napojów alkoholowych nie mogą być usytuowane:*

Na terenach o charakterze leśnym, rolnym, parków i zieleni, drogowym, komunikacyjnym (przystanki autobusowe, stacje kolei wąskotorowej, przemysłowym (chyba, że na terenach tych zostały wyznaczone działki budowlane).

2. *Obiekty, w których prowadzona będzie sprzedaż, spożycie i podawanie alkoholu nie mogą być usytuowane:*

Na plażach, terenach stanowiących tarasy widokowe, terenach placówek służby zdrowia i aptek”.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, iż przepis art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym przewiduje, iż na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Takie właśnie upoważnienie wynika z art. 12 ust.2 powoływanej ustawy o wychowaniu w trzeźwości (...). Zgodnie z tym przepisem rada gminy uprawniona jest do określenia zasad usytuowania miejsc sprzedaży, przez co należy rozumieć położenie punktów sprzedaży względem innych obiektów użyteczności publicznej (jak np. szkoły , przedszkola, zakłady pracy, obiekty sakralne), jak też innych obiektów, które rada gminy uzna za zasługujące na szczególną ochronę (por. wyrok NSA SA /GD 2818/93).

Charakter określonych miejsc i obiektów, w których obecność alkoholu jest szczególnie niepożądana - ze względu na realizowane tam zadania i funkcje – wymaga, ażeby chronić je przed dostępem do alkoholu, poprzez niemożność usytuowania w ich bezpośrednim sąsiedztwie i bliskości miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Ta okoliczność stanowi uzasadnienie (*ratio legis*) przyznania radzie kompetencji do ustalenia zasad usytuowania tychże miejsc. Do rady gminy należy własne - jak wskazano wyżej - uznanie, jakie miejsca, obiekty i związane z nimi dobra zasługują na szczególną ochronę przed dostępnością alkoholu.

Ponadto podkreślić należy, że wprowadzane przez gminę zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych winny w sposób jednoznaczny określać miejsca usytuowania punktów sprzedaży alkoholu. Muszą one zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące, uniemożliwiające występowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego, zwłaszcza że na ich podstawie będą wydawane decyzje administracyjne. Użyte przez Radę Gminy Rewal określenia „*teren o charakterze leśnym, rolnym, parków i zieleni, drogowym, komunikacyjnym, przemysłowym, stanowiącym tarasy widokowe*” z całą pewnością nie spełniają tych wymogów. Tak sformułowane zasady mają niejasny zakres zastosowania i w konsekwencji wykluczają możliwość lokalizacji punktów sprzedaży i podawania alkoholu na znacznej części jej obszaru. Niedookreśloność użytych w uchwale sformułowań powoduje również nieczytelność jej postanowień, a także niemożność zdefiniowania zawartych w niej pojęć. W związku z powyższym może zaistnieć sytuacja, w której adresaci uchwały, tj. podmioty ubiegające się o wydanie stosownego zezwolenia, a pośrednio także właściwy organ gminy, zezwolenie to wydający, nie będą miały obiektywnej możliwości ustalenia dopuszczalności usytuowania punktu sprzedaży alkoholu.

Zauważyć należy również, iż wyrażona w §1 ust. 1 uchwały zasada, iż nie jest możliwe usytuowanie punktów sprzedaży napojów alkoholowych na terenie o charakterze komunikacyjnym (przystanki autobusowe, stacje kolei wąskotorowej) stanowi *de facto* powtórzenie zakazu ustawowego, wynikającego wprost z art. 14 ust. 1 pkt 4 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałania alkoholizmowi. *Ex lege* zabrania się bowiem sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych w środkach i obiektach komunikacji publicznej. Takie działanie Rady Gminy Rewal narusza obowiązujące prawo. Zgodnie z treścią §118 w zw. z §143 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908), w aktach prawa miejscowego nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz innych aktów normatywnych.

Mając powyższe na względzie, stwierdzenie nieważności §1 uchwały Nr XXV/221/04 Rady Gminy Rewal z dnia 30 września 2004 r. w sprawie ustalenia zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych oraz ustalenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających pow. 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) na terenie Gminy Rewal jest uzasadnione i konieczne.

Dodatkowo, na marginesie powyższych wywodów, zwrócić należy uwagę, iż zastrzeżenia budzi szczególnie niestaranna i niedbała redakcja postanowień kwestionowanej uchwały. W sposób rażący naruszone zostały zasady języka polskiego, szczególnie w zakresie składni i ortografii.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego.

WOJEWODA ZACHODNIOPOMORSKI

Stanisław Wziątek

iny Rewal;